ІСТОРІОГРАФІЯ. ДЖЕРЕЛОЗНАВСТВО

Кривошея В. В.

Родоводи козацької старшини (доба козацько-гетьманської держави)

Наведено шість родоводів визначних представників української козацької старшини, в яких представлено до п'яти колін кожного роду.

Українська генеалогія постійно поповнюється розвідками стосовно родоводів козацької старшини [1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14]. Покищо заповнюються лагуни, які польською генеалогію [15,16,17,18,19,20,21,22] були закриті ще на початку XX ст. В статті наводяться родоводи Джеджалій, Гладких, Шкуратів, Якубовичів, Горбаненків, Гречаних, представники яких, відіграли значну роль в українській історії середини — другої половини XVII ст.

Джеджалії (Жежеліовські, Жежелі)

Основоположниками роду були Кирило і Марія. Між Кирилом і Філоном у родовому поминальнику 21 чоловіче і 10 жіночих імен. Визначити скільки це колін без додаткових матеріалів важко.

I. 1.Філон Джеджалій (?-1589-1662-?) — походив з шляхетської родини. Сотник Переяславського полку (?-1648). Активний учасник повстання у Кам'яному Затоні. Полковник кропивненський (1648-?), був послом до Валахії. Осавул генеральний, наказний гетьман під час Берестецької битви 1651 року.

Старовинних козаків Лівобережних очолював полковник Філон Джелалій. Він влітку 1654 року заявив Б.Хмельницькому: «Ти, гетьмане, не довго нап'єшся води Дніпрової». Це засвідчує протиріччя між козацтвом старожитнім і гетьманом. Брав участь в поході прибічників Виговського проти повсталої Полтави. Змовився з полтавським полковником Мартином Пушкарем знищити Івана Виговського. У наслідок невдалої змови проти гетьмана Виговський залишився живим, а полковник Пушкар зарубав Джалалію. У наслідок цих подій Кропивненський полк було знищено.

Під час Рум'янцевської ревізії як докази права на володіння маєтностями подавались різноманітні документи. Нашу увагу привернули два з них, що дозволяють додати деякі штрихи до біографії та родоводу одного із героїв національно-визвольної війни українського народу середини XVII ст. кропивнянського полковника Філона Джеджалії. Одним із старовинних козаків у Кропивні був Шимко Радкевич (у реєстрі 1649 р. записаний десятим, а одинадцятим і дванадцятим його сини Ярема і Васько).

26 жовтня 1656 року у Крапивні козак Ярема Шимковський продав осажений ще його батьком Шимком Радковичем «хутор свой отчизный названый Шимковский с грунтом стоячий на речце Ирклею в Чернобаевце в котором хуторе хат две, старой сад», половину ставу, три луки сіножатну ниву за рікою Ірклієм за сто золотих «уродженому пану» (тобто, шляхтичу) Філону Джеджалії. Цікаво, що у документі він не названий полковником. Підписались же під цією купчею «люди цнотливі» Лесько Михайленко, Влас Гордієнко, Гаврило Лисовченко, Мойсей Чопурний. Лесько Михайленко і Гаврило Лисовченко ще 1649 року фіксуються у полковому товаристві, відомий і старовинний козацький рід Чепурних (його представник Зінець наводиться у реєстрі п'ятим).

4 липня 1662 року до переяславських гродських книг було занесено наступний тестамент «славетного» шляхтича і козака полку Переяславського Івана Григоровича Бурмаки з його дружиною Євдокією Філонівною Джеджалією, «обивателів Переяславських». Складений був заповіт 16 квітня 1662 року. Маємо виписку щодо передачі після їх смерті Межигірському монастирю «дворы наш власный в Переяславлю в пригородке межы суседы Филипом Крамарем з едной а з другое стороны Левком Гончарем за который двор далисмо триста золотых, пол млина на средней гребли, который млин держило посполу з паном отцем моим, до того ж монастыря Межигірского мою половину записываю, а до того ещё футор наш в селе Комаровце, сеножать нив десят и лес и за тое теж далисимо триста золотых, кони, бидла рогатое, овечки и що колвек на тот час из рухомых яко и лежачих речей может быть як то готовых грощей сребра з шат так синих сено и белого платя и оружия всею моего все тое монастырю Межигірскому легуем и записуем». При цьому підкреслювалось, що все це «не отчизна але з нашое власное праци набыток». Своїми підписами тестамент скріпили генеральний суддя (?-1662.04.-1663.02.-?) Д`яченко Іван, городовий отаман Ісак Бовтко, Федір Стріла, писар судейський Богдан Тимошевич, козаки переяславські Федір Гришкевич, Микита Карпаченко, Федір Федоренко.

Федір Стріла у реєстрі 1649 року знаходиться у переяславській сотні Федора Чикмена. Те, що у переліку він стоїть вище писаря судового є свідченням того, що попередньо він займав значний старшинський уряд. Можливо, що був сотником після Чикмена. Пізніше на Правобережжі серед охочих полковників був Пилип Стріла.

В поминальнику роду Джеджаліїв Філону передує двадцять два чоловічих імені. Це три коліна. Отже, його рід щонайменше 100 років був у православ'ї, що протирічить точці зору, що Джеджалій був татарином.

Наведені вище документи твердять про його шляхетське походження. Філон прожив, очевидно, досить довго, позаяк більшість його

дітей померли раніше нього. А донька Євдокія у 1662 році, коли писала свій заповіт, мабуть була вже в літах. Якщо, навіть, допустити, що їй у той час було близько шестидесяти років, то Філон мав народитися десь у 80-х роках XVIII ст. і Визвольну війну зустрів щонайменше шістдесятилітнім.

II. 2. Іван Філонович Джеджалій (?-1640-1692-?) — сотник наказний піщанський (?-1692-?).

— Євдокія Філонівна (?-1605-1662-?).

Ч.: (1662) Іван Григорович Бурмака, славетний пан.

Ч.: Іван Мирович, батько Івана Івановича Мировича, полковника переяславського (1691-1706).

III. 3. Яків Іванович.

4. Федір Якович (?-1700-1750) — священик Троїцкої піщанської церкви.

5. Федір Федорович (бл.1720-1795) — навчався у КМА, потім в переяславському колегіумі, священик Троїцької піщанської церкви.

6. Іван — намісник піщанський (1766).

7. Василь Федорович (бл.1750-1828) — священик Троїцької піщанської церкви (?-1801-1811).

8. Петро Федорович — навчався у школі риторики Переяславського колегіуму (1768), бургомістр переяславський (1782-1784-?).

Д.: NNN, донька значкового товариша.

9. Єгор Федорович.

10. Іван Федорович — навчався в школі піїтики Переяславського колегіуму (1768).

— N Іванівна.....?

Ч.: Яким Мельнецький, писар сотенний піщанський.

Гладкі

Придомок відомого роду Дашкевичів.

I. 1. Остап.

2. Іван — належав до старовинних козаків переяславських і після повстань 30-х рр. став отаманом городовим у Переяславі (1638), коли розпочалась Визвольна війна підтримав Хмельницького і Лободу. Полковник охтирський (1658). Мабуть, до його гілки роду належав поминальник пана Гладкого, який знаходитьься у синодику Межигірського монастиря серед переяславчан: Василь, Мартин, Гафія, Федір, Ганна, Марія, Марія, Михайло, Іван, Яків.

3. Матвій (?-1610-1652) — полковник миргородський (? — 1649.04. — 1650.12. — ?), (? — 1651.09. — 1652.05.). 15 грудня 1650 року сповіщав білгородського воєводу Б. Рєпніна про відсутність у нього повноважень від гетьмана розбирати прикордонні справи. Найбільш впливовий полководець після гетьмана під час Берестейської битви. Розстріляний за наказом Богдана Хмельницького і похований 7 травня 1652 року.

4. Іван — у полковому товаристві Миргородського полку (1649).

5. Федір — у полковому товаристві Канівського полку (1649).

6. Федір — у сотні Терехтемировській Канівського полку (1649).

7. Лесько Гладченко — козак сотні Межиріцькій Канівського полку (1649).

8. Іван — козак сотні Стояцькій Канівського полку (1649).

9. Ясько Гладкий — козак сотні Михайлівській Канівського полку (1649).

10. Пилип Гладченко — козак сотні Михайлівській Канівського полку (1649).

II. 11. Гнат (?-1650-ран.1676) — військовий товариш і обиватель канівський отримав універсал гетьмана Івана Брюховецького від 8 січня 1668 року на побудовані ним самим млини на р. Циблі в Липлявах і Келеберді. У 1673-1675 роках сотник леплявський.

Д.: Пелагея Іванівна Лизогуб (?-1655-1698-?), у 1691 р. Мазепа на прохання чернігівського полковника Якова Лизогуба ствердив універсалом право володіння млином на р. Циблі вдові і дітям сотника Гната Гладкого (кревного Якова Лизогуба).

12. Андрій Гладченко — у полковому товаристві Миргородського полку (1649).

13. Гаврило Гладченко — сотник миргородський (1649).

14. Федір Гладченко — козак сотні Миргородської (1649).

15. Семен Остапович — козак миргородський (1649), у 1657-1659 роках — переяславський полковий осавул. У цій якості він очолював посольства до царя. 13 травня 1662 року згаданий як полковник переяславський у наказного гетьмана Сомка. Пізніше займав уряд генерального судді. Після обрання Гладкого суддею генеральним, полковником переяславським Сомко поставив «брата своего» Опанаса Щуровського.

16. Григорій Матвійович — козак Лохвицької сотні (1649), полковник наказний (1662), сотник (? — 1666 — ?), полковник миргородський (? — 1669.04. — 1670). За царською грамотою володів селами Попівкою Миргородської і Перевіз Шишацької сотень.

Д.: NNN, овдовіла.

— N Матвіївна.

Ч.: Андрій Пирський. У 1650 р. отримав соболя в Лубнах від В.Унковського. У реєстрі 1649 р. в Лубнах зафіксований як Андрій отаман. Сотник лубенський (?-1659-?), полковник лубенський (1662).

— N Матвіївна.

Ч.: Опанас NN, козак сотні Миргородської Гаврила Гладченка (1649).

III. 17. Василь Гнатович — у 1676 році отримав універсал наказного полковника переяславського Івана Берла на володіння в сотнях Бубнівській і Леплявській як «власному посессору и наследнику добр дедовских». Ці володіння документ називає також Лизогубівськими. У 1713, 1715, 1718, 1729 роках підвердження на ці ж володіння від різних урядовців отримав Василь Гнатович Гладкий, якого в 1713 році бачимо товаришем Чернігівського полку, а в 1729 році — священиком Пречистенським седнівським. Усі предківські володіння в сотні в 1753 році були продані його синами священиками Прокопом і Гнатом Гладкими бунчуковому товаришу Якову Івановичу Лизогубу за тисячу рублів.

18. Андрій Гнатович — значковий товариш Чернігівського полку.

19. Максим Григорович — кошовий отаман на Січі. Отримав прозвіще Рак і його нащадки Раковичі проживали на Хорольщині (частина Хорольської, Уставицької і Богацької сотен Миргородського полку, а також Лубенського полку частина Горошинської, 2 — ї Пирятинської, Яблунівської, Лукомської) Полтавської губернії.

20. Леонтій Григорович.

Д.: Марія Григорівна N, овдовіла.

21. Ярема — запорозький полковник. У 1691-1693 роках очолював полк на службі королю.

IV. – Марія N — онука Гладкого. В 1699 році у неї козак с. Дем`янець І полкової сотні Лукаш Васильович купив дідівський ставок Гладківський.

Ч.: Гнат Шульга, полковник комонний

22. Петро Леонтійович — козак Миргородської сотні с.Попівка. Мабуть, він пішов у монастир і став ієромонахом Паісієм і записав поминальник роду Гладких: Матвій, Уляна, Ганна, Уляна, немовля Гафія, немовля Ірина, Лука, немовля Борис, Марія, Григорій, Іван, Євдокія, немовля Стефан, немовля Іван, Федір, немовля Андрій, немовля Марія, Олена, Настасія, Настасія, Власій, Христина, немовля Стефан, немовля Павло, немовля Яків, Леонтій, Дем'ян, Тетяна, Євгенія, Євфимія, Степан, Пантелеймон, Яків, Ганна, Олена, схимонах Іван, схимонах Інокентій, ієрей Михайло, Омелян, Яків, Йосип, Дмитро, Варвара, Меланія, Гаврило, Ганна, немовля Гафія, немовля Іван, Григорій, немовля Трохим, Семен, Тиміш, Микита, Олена, немовля Демид, Марія, Олена, Кіндрат, Марія, Леонтій, Іван, Петро, Матвій, Костянтин, немовля Яків, Іван.

23. Федір Леонтійович — козак.

24. Григорій Леонтійович.

V. 25. Яків Петрович.

26. Олександр Петрович.

27. Михайло Петрович.

28. Леонтій Григорович.

Д.: Марія Григорівна N.

Від гетьмана Гладкого вели свій родовід і дворяни Гладкі, одна представниця гілки яких Настасія Антонівна Гладка (бл. 1843—?), донька поміщика Таврійської губернії, була одрвжена з Аполоном Павловичем Значко— Яворським.

Шкурати (Шкурати-Капусти)

I. У Межигірському монастирі поминався рід Федора Шкурата з Пирятина: Максим, Василь, Іван, Меланія.

1. Іван Мельник — млинар густинський (1643). 29 жовтня 1643 року отримав від князя Ярема Вишневецький дозвіл на побудову млина на р.Удай в два кола мучних і одне ступне на великій греблі. Полковник прилуцький. Сотник прилуцький (1649). Полковник прилуцький (1651), загинув під Берестечком. Гадаємо, що полковник прилуцький (1648.06.) Іван Мельниченко і Іван Шкурат — це одна і та ж особа, позаяк Шкурат був мельником густинським (1643).

II. 2.Тиміш Іванович Носач (Шкарлат, Шкурат) (?-1619-1671.09.-?) — про шляхетське походження засвідчує його герб (1659) на розписці про отримання коштів у Варшаві для Війська Запорожського. Прізвище Шкарлат встановив Ю.А.Мицик, дослідження називають інше прізвище Шкурат і дають матеріали до родоводу Шкуратенків. Він син прилуцького сотника (за реєстром 1649 р. — Шкуратевич), а потім полковника Івана Шкурата (?-1600-1651), який загинув під Берестечком в 1651 році. Дотичним підтвердженням цього є наявність

в сотні Івана Шкурата Тимошівого (тобто полковника Носача) зятя, мабуть Остапа в 1664 році розстріляного гетьманом Тетерею разом з І. Виговським.

Притримуємся думки, що він — шляхтич, який знаходився у міщанському середовищі. Хоча Ю.А.Мицик має інший погляд: «Листування з приводу боргів із львівським магістратом наводить на думку про якісь купецькі розрахунки, що дає підстави для припущення про міщанське походження Т.Носача (Шкарлата).

Спочатку Тиміш Носач очолив Остерський полк в 1648-1649 роках. Змінив старого батька на полковництві прилуцькому після того як Остерський полк був влитий до Переяславського. У 1650 році брав участь на чолі полку в молдавському поході. Генеральний обозний при Богдані Хмельницькому, Івані Виговському, Юрію Хмельницькому і Павлу Тетері. У 1652 році купив у пана Яроша Черепинського в Корсунському полку хутір в с. Припоні за 300 золотих.

Задля зміцнення керівництва прикордонного Брацлавського полку посланий Б. Хмельницьким полковником у Брацлав. Він зміг протягом 1652-1654 роках згрунтувати полк і висунути на керівні посади майбутніх визначних полководців Зеленського, Лисицю та інших. Керував полком у Жванецькій

битві, у боях на Брацлавщині на весні 1654 року. Повернувся на посаду генерального обозного і брав участь в облозі Львова.

Разом з Виговським очолював похід на Полтаву проти Пушкаря. Очолював оборону проти контратак пушкарівців. Був парламентарем, затриманим як закладником пушкарівцями. У 1659 році очолював козацьку делегацію на сейм.

Під час скинення з гетьманства Виговського перейшов на бік прибічників Юрася Хмельницького. Гетьман Тетеря призначав його наказним гетьманом.

У 1665 році захоплений в полон в Корсуні був на московському засланні. Звільнений на прохання П. Дорошенка 22 вересня 1668 року і повернувся на Україну. Дорошенко надав гетьманський універсал. 19 вересня 1671 року продав батьківський млин на р. Удаї прилуцькому полковнику Семену Третяку.

3. Іван Шкуратенко — військовий товариш (1688).

Д.: Настасія NN (?-1715-?). У 1715 році вона віддала на Густинський монастир свій сад в с.Боршній.

III.- N Тимофіївна.

Ч.: Остапка NN (?-1664), розстріляний разом з Іваном Виговським.

Федір Іванович (?-1715-?).

Д.: Ганна NN (?-1727-?), жителька прилуцька. У 1727 році вела суперечку за млин на р. Удай з дружиною колишнього прохорівського сотника Ганною Борсуковою — двоюрідна сестра чернігівського полкового писаря Холодовича Самійла, мала спадковий хутір Роменський у Новгородській сотні.

Гафія Іванівна (?-1727-?).

Ч.: Михайло Трифановський (?-ран 1727), протопоп прилуцький.

IV. Йосип Капустенко-Шкурат (1729-1788-?) — «з древне предков Шкуратов», службу розпочав у 1752 році козаком, абшитований значковим товаришем. Мав 9 підданих на хуторі Пустирці (1782), в 1787 році — 28 підданих у 1 хуторі.

Д.: Настасія Іванівна Древаця, донька сотенного отамана.

V.6. Карпо (1767-?) — абшитований сотенний хорунжий (1788), мав 2 підданих в 1«дєрєвнє».

Д.: Пелагея NN, донька міщанина.

7. Кузьма Осипович Капустянський (бл.1756-?) — службу розпочав з 1769 року при сотенному правлінні, в полковій канцелярії (з 1772), полковий канцелярист (з 1776).

Якубовичі

I. Федір (?-1610-1650-?) — сотник Чигиринського полку (?-1638-?), полковник чигиринський (1650)

II. 2. Дем'ян Федорович (?-1670- 9 травня 1724) — «господар» замку гадяцького (?-1703-?), сотник журавський (1711-1712). В 1712 році отримав села Мокіївку і Кулешівку. Бунчуковий товариш. 65 козацьких дворів с.Антонівки перетворив у своїх підданих.

Д.: Параска Марківна Маркович.

III. 3. Яків Дем'янович (?-жовтень 1758) — його служби перераховані в універсалі Розумовського від 2 травня 1752 року: «Объявляем... асаул в. генер. г. Як-ч подал нам доношение, представляя о службах своих, которие де он первее, в ранг бунч. товарищей обретаясь, по указу... ...Петра Первого императора... ...с протчиими бунч. тов-ми, в низовом корпусе, тако ж и в Полском, Кримском, Днестровском и Хотинском походах, а потом пожалован будучи в чин асаулства генер., внутрь государства по разним комисиям... А за оние никакого себе не имеет награждзния, и просил о награждении... ...деревнями из свободных войсковых дворов, нашего разсмотрения. И мв, гетман, призирая на его, ас. ген. г. Я-ча верно отправление службы, по данной нам от ея и. величества власти, определяем ему ис чего б он и наперед к отправлению, по своему характеру, верних служб к снабдению бил в состоянии, в вечное владение... ...село Алексинце... село Яцини... и село Скибинце, в коих по ревизии 1751 г. посполитих свободних дворов и з бездворными хатами 44 показано, со всеми принадлежащими к оним селам грунтами и угодиями».

Д.: NN Дуніна, донька бригадира.

IV. Олександр Якович (1739-?) — паж, ротмістр (1757), генерал-майор (1784).

Д.: Марія Михайлівна Іваненко, донька бунчукового товариша.

5. Андрій Якович (1744-?) — хрещеною матірю була імператриця Лизавета. Службу розпочав з 1761 року в лейб-гвардії Ізмайловського полку, капрал. З 1774 року бунчуковий товариш, земський суддя прилуцький (з 1776).

Д.: 1) (1774) Настасія Павлівна Миклашевська, донька бунчукового товариша.

2) Марія Петрівна Копилова.

6. Дем'ян Якович — службу розпочав з 1761 року в лейб-гвардії Ізмайловського полку, прапорщик, полковий хорунжий (з 1777), абшитований бунчуковим товаришем (1781).

Д.: 1) (1779) Меланія Петрівна Івкова, донька капітана, потім підполковника. 2) (1782) Тетяна Кисіль, донька полкового обозного.

7. Олександр Якович — службу розпочав з 1761 року каптенармусом лейб-гвардії Ізмайловського полку. Пішов у відставку 22 жовтня1768 року армійським підпоручиком.

Д.: Ірина Гамалія. 8. Григорій Якович (1749-?) — службу розпочав в Сумському легкокінному полку з 1766 року, поручик (з 1772.30.07.).

Д.: Параска Василівна Добронизька, донька бунчукового товариша.

— Уляна Яківна — народила трьох синів і двох доньок.

Ч.: (1770) Яким Борсук, ротмістр у відставці.

— Ганна Яківна — уступила своєму чоловіку 5 підданих в с. Рашки Прилуцького повіту.

Ч.: Василь Терлецький, гусарський капітан. «Польской нации по деду и отцу. Из военных. Дед мой был тамо в Полше ротмистром».

— Катерина Яківна.

Ч.: (з 1761) Ілля Якович Лизогуб.

— Марія Яківна (1730-ран.1790).

Ч.: Федір Федорович Савич, бунчуковий товариш.

V. 9. Іван Андрійович.

10. Михайло Андрійович.

11. Дем'ян Андрійович.

12. Олександр Андрійович.

— Настасія Андріївна.

— N Андріївна.

— Олена Андріївна.

— Варвара Андріївна.

Горбаненки

I. 1. Яків.

II. 2. Петраш Яковенко — сотник полтавський (1649).

III. 3. Дмитро Петрашенко-Яковенко — покозачений шляхтич, козак I полкової сотні (1649), сотник II полкової сотні, осавул полковий полтавський (1661). на уряді полтавському (1665). Отаман городовий полтавський (1673).

4. Степан Петрашенко — козак сотні Петраша Яковенка. Осавул полковий полтавський (1668), (1672-1673). Сотник II полкової сотні (1677).

Д.: N Пантелеймонівна N, донька священика.

5. Олексій Петрашенко — козак I Полтавської сотні (1649).

IV. 6. Нестор Дмитрович.

7. Дорош Дмитрович — хорунжий полковий полтавський (1672), осавул полковий полтавський (1700), обозний полковий полтавський (?-1702-1709).

8. Фесько Дмитрович.

9. Василь Дмитрович.

10. Петро Степанович — зацний козак (1678), сотник полковий полтавський (?-1683-1690-?).

— N Степанівна.

Ч.: Іван Насвіт, осавул полковий полтавський.

11. Іван — козак стасівський (1693).

V.12. Юрій Дорошевич.

13. Радко Васильович Оробченко — житель с.Рибці (1700).

14. Кирик Васильович Оробченко — житель с.Рибці (1700).
15. Михайло Петрович — сотник II полкової сотні (1693).
16. Тиміш — власник млина під Тахтауловом (1722).
17. Петро — мав підданих в с.Яківці (1718).
18. Лука.
VI. 19. Семен Лукич — козак (1780).
20. Кіндрат — абшитований значковий товариш (1780).

Гречані

I. 1. Кіпріан — очевидно, родовід слід розпочинати з Кіпріана, який, мабуть, був греком.
II. Прокіп Кіпріанович.
III. 3. Степан Прокопович (?-1630-1689-?) — генеральний писар (1663-1665), полковий суддя гадяцький (?-1675-1682-?). Гетьман Самойлович надав йому с.Римарівку. Брав участь в чигиринських і обох кримських походах, значний військовий товариш (?-1688.08.-1690-?). Отримав універсал Мазепи на села Римаровку і Бурки з млином на р.Груні в два кола (1688.27.08.), царське підтвердження на ці села та на с. Оксютинці у Роменській сотні Лубенського полку (1689.20.09.).

У Межигірському монастирі поминався його рід: Кіпріан, Прокіп, Марія, Тетяна, Сава, Марія, Тетяна, Ганна, Дарія, Максим, Пантелеймон, Олексій, Петро, Пелагея, Семион, Федір, Гафія, Іван, Семион, Конон, Стефан, Євпраксія, Стефан, Ганна, Федір, Яків, Олена, Стефан, Марія, Яким, Федір, Георгій (Юрій), Леонтій, Євдокія, Настасія, ієрей Григорій, Євфимія.

Д.: N Григорівна Донець-Захаржевська, донька полковника харківського. Поминальний ряд її рідного брата Костянтина Захаржевського, який помер у 1693 році: Порфирій, Євфимія, Марія, ієромонах Мартирій, Петро, ченець Мойсей, Софроній, Антоній, Гаврило, немовля Роман, Ірина, Пелагея, Домна, Уляна, Феодора, Григорій, Євдокія, Настасія, Омелян, Іван, Григорій, Ганна, Параска. Цей шлюб посвоячив Гречаних з воєводою С. Дурново, родиною Ф.В.Шидловського.

IV. 4. Федір Степанович (?-1700-1729-?) — значний військовий товариш (?-1723-?), один з трьох правителів ГВК (1723-1727), бунчуковий товариш (1729). І. Мазепа відняв у них с. Оксютинці.

Д.: NN Велецька, рідна сестра сотника гадяцького Василя Велецького. 28 лютого 1749 року подала челобитну до ГВК на гадяцьку полкову старшину за намагання захопити майно, яке належало донькам її шурина Йосипа Гречаного в с. Подолянки І полкової сотні. У другому шлюбі була за Полікарпом Новосельським. З нею були дві доньки від першого шлюбу.В одному з документів його тестем названий колишній полковник охтирський Іван Іванович Перехрест, від нього йшов рід Осипових.

5. Яків Степанович (?-1695-1734-?) — бунчуковий товариш. Тримав батьківське с. Римарівку, в 1713 році Скоропадський за служби батька надав с. Подолки. В 1713 році купив у черниці Тарасії Криницької млин на р. Пслі в два мучних і одне ступне коло. Осавул полковий гадяцький (1724-1729). В 1724 році призначений наказним полковником у низовий похід. У 1734 році ГВС розглядав його спор із племінником Іваном Чарнишом за с.Борки.

6. Йосип Степанович — бунчуковий товариш. Жив у м.Буромлі Охтирського полку (1727).

— Олена Степанівна (?-1687-1702-ран. 1709).

Ч.: Іван Федорович Чорниш (?-1675-1728.30.12.), суддя генеральний.

— Євдокія Степанівна.

Ч.: Григорій Янович Рубан-Яненко, значний товариш полку Лубенського (1709).

V. — Настасія Яківна (?-1748-?).

— Явдоха Яківна (?-1748-?).

— Марія Яківна (?-1748-?), дві з доньок відомі у 1759 р. як дружини сотника білоцерківського Миргородського полку Василя Жученка і сотника ольшанського Сумського полку Івана Пустовойтова.

— Варвара Йосипівна.

— Марія Йосипівна.

— Параска Йосипівна.

В розпис не ввійшли:

Федір Гречаниченко — козак Роменської сотні Лубенського полку (1649), Стефан — козак сотні Костенкової Корсунського полку (1649). В.Модзалевський не виключав, що це і є N.

Васько — козак полкової сотні Білоцерківської (1649).

Юрій у 1672 році підписав обрання Самойловича за генерльного осавула Івана Лисенка.

Яким у 1725 році в Сулацькому поході, 1726 році в Астрахані, з 16 грудня 1728 року генеральний хорунжий.

Можливо, черниця Афанасія Гречана була дружиною Якима Горленка. Якийсь Потребич-Гречаний мав 2 доньок, вітчимом яких був Полікарп Новоселецький.

У Івана Безпалого був полковник Іван Гричаненко.

Таким чином, читачеві пропонується проглянути шість родоводів визначних представників української козацької старшини, в яких представлено до п'яти колін кожного роду. В подальшому автор намагатиметься опублікувати родоводи усіх козацько — старшинських родин.

Література

1. *Аброскін П., Кривошея В., Стасенко О.* Київщина козацька: люди і долі. — К.: «Стилос», 2004. — 181 с.

2. *Кондратьєв І., Кривошея В.* Нариси історії Чернігівщини періоду козацтва. Любеч. — К.: ІПіЕД НАНУ, 1999. — 106 с.

3. *Корнієнко М.П., Кривошея В.В.* Персональний склад старшини правобережних полків (1648 — 1678 рр.). — К., 2000.

4. *Кривошея І.І.* Козацька старшина Переяславського полку (1648 — 1782). Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата історичних наук. — Умань,1998. — 261 с.

5. *Кривошея І.І.* Козацький рід Тулубів: Спроба поколінного розпису // Збірник наукових праць Київського військового гуманітарного інституту. — 1998. — № 1. — С.39 — 45.

6. *Кривошея В.* Генеалогія українського козацтва. Білоцерківський полк. — К., 2002. — 183 с.

7. *Кривошея В.* Генеалогія українського козацтва. Нариси історії козацьких полків. — К., 2002. — 395 с. *Кривошея В.* Генеалогія українського козацтва. Переяславський полк. — К., 2004. — 417 с.

8. *Кривошея В.* Генеалогія українського козацтва. Канівський полк. — К., 2006. — 220 с.

9. *Кривошея В.* Забіли: матеріали до родоводу // Генеалогічні записки Українського геральдичного товариства. — Вип. І. — Біла Церква, 2000.

10. *Кривошея В., Кривошея І.* Нариси історії Київщини періоду козацтва. Березань. — К., 2001.

11. *Кривошея В., Кривошея І.* Сосниця козацька. — К.: ІП і ЕД НАНУ, 1999.

12. *Кривошея В.В.* Національна еліта Гетьманщини (Персональний склад і генеалогія. 1648—1782 рр.). — К.: ІПіЕД НАНУ, 1998. — Ч. І. — 269 с.

13. *Кривошея В.В.* Національна еліта Гетьманщини (Персональний склад і генеалогія.1648 — 1782 рр.). — К., 1998. — Ч. ІІ. — 338 с.

14. *Niesiecki K.* Herbarz Polski. — T. 1 — 10. — Lipsk, 1839 — 1845.

15. *Polski slownik biograficzny*. — T. 1 — 33. — Wroclaw. — 1935 — 1992.

16. *Uruski S.,* hr. Rodzina. Herbarz szlachtypolskiej. — T.1 — 15. — Warszawa, 1904 — 1931.

17. *Urzednicy wojewodztw kijowskiego i czernihowskiego XV — XVIII wieku*. Cpisy. Oppacowali E.Janas i W.Klaczewski. — Kornik, 2002.

18. *Wolff J.* Kniaziowie litewsko-ruscy od konca czternastego wieku. — Warszawa, 1897.

19. *Wolff J.* Pacowie. Materyaly historiczno-genealogiczne. — Petersburg, 1885.

20. *Wolff J.* Senatorowie i dygnitarze Wielkiego Ksiestwa Litewskiego 1386 — 1795. — Krakow, 1885.

21. *Boniecki A.* Herbarz Polski. — T. 1 — 16. — Warszawa, 1899 — 1913.

Кривошея В.В. Родоводы казацкой старшины (период козацко-гетманского государства)

Опубликованы шесть родоводов выдающихся представителей украинской казацкой старшины, в которых представлено до пяти колен каждого рода.

Krivosheya V.V. Genealogy of Cossack leaders (period of Cossack-Hetman State)

Six family trees of prominent representatives of Ukrainian Cossack leaders are published, where up to five generations are represented.